

Sygn. akt I C 1413/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Hajduczenia

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2014 roku w Bielsku Podlaskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

Oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1413/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank Spółka Akcyjnaz siedzibą w W.domagał się zasądzenia od pozwanego M. K.kwoty 8507 złotych z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając żądanie pozwu powoływał się na zawartą pomiędzy stronami umowę bankową – umowę karty kredytowej Nr (...) z dnia 14 maja 2008 roku wskazując, że dnia 9 marca 2012 roku w związku z niedotrzymaniem zobowiązań wynikających z tytułu przedmiotowej umowy powód złożył oświadczenie o jej wypowiedzeniu. Podnosił, że dnia 14 listopada 2012 roku wysłane zostało do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty, jednakże pozwany nie dokonał spłaty zadłużenia. Strona powodowa dnia 6 września 2013 roku wystawiła także wyciąg z ksiąg bankowych.

Sąd Rejonowy L. Z.w L.postanowieniem z dnia 21 lipca 2014 roku przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B., sygn. akt (...). (k. 7).

Powód (...) Bank Spółka Akcyjnaz siedzibą w W.w toku sprawy przed Sądem Rejonowym w B.podtrzymał żądanie pozwu w całości i domagał się zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany M. K. nie stawił się na rozprawę i nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Bezsporne w sprawie jest, że w dniu 9 marca 2012 roku (...) Bank S.A.z siedzibą w W., w związku z niedotrzymaniem zobowiązań wynikających z tytułu umowy kredytowej z dnia 14 maja 2008 roku, ewidencjonowanej w księgach Banku pod numerem referencyjnym (...), złożył pozwanemu M. K.oświadczenie o wypowiedzeniu w/w umowy. (k. 16).

W dniu 14 listopada 2012 roku strona powodowa powołując się na rozliczenia zobowiązań tytułu (...)wysłała pozwanemu ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 7735,90 złotych. (k. 14)

Poza sporem pozostaje także, że w dniu 6 września 2013 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych, w którym wskazał, że w księgach rachunkowych (...) Bank S.A. z siedzibą w W. figuruje wymagalne, zadłużenie względem M. K. wynikające z tytułu umowy karty kredytowej z dnia 14 maja 2008 roku zaewidencjonowanej w księgach Banku pod numerem (...), które według stanu na dzień 6 września 2013 roku wynosi 8506,78 złotych. (k. 15).

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2012 roku poz. 1376 z późn. zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W myśl art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Jeżeli chodzi o rozkład ciężaru dowodu, to powód powinien udowodnić fakty pozytywne, które stanowią podstawę jego powództwa tj. okoliczności prawo tworzące, a pozwany, jeżeli faktów tych nie przyznaje, ma obowiązek udowodnienia okoliczności niweczących prawo powoda.

Powództwo podlegało oddaleniu.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, nie dawał podstaw do uznania, ażeby zaistniały przesłanki uzasadniające obciążenie pozwanego należnością dochodzoną pozwem a wynikającą z wyciągu z ksiąg rachunkowych 6 września 2013 roku.

Stosownie do treści art. 339 § 1 i 2 kpc jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W sprawie niniejszej pozwany, co prawda nie zaprzeczył istnieniu wierzytelności, bowiem nie zajął w sprawie stanowiska w ogóle, jednakże -zdanem Sądu -przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne budzą uzasadnione wątpliwości, co uniemożliwiało wydanie wyroku zaocznego uwzględniającego roszczenie. Wątpliwości te powoduje w szczególności brak wykazania istnienia wierzytelności wobec pozwanego, jak też to, czy jest ona wymagalna i w jakim zakresie. W aktach sprawy brak jest nie tylko umowy karty kredytowej Nr (...)z dnia 14 maja 2008 roku, ale także regulaminu lub innych dokumentów, z których wynika wierzytelność, na którą powołuje się powód. W kontekście powyższego, trudno przyjąć by powód w sposób należyty wykazał zasadność roszczenia, albowiem braki w zakresie dowodów uniemożliwiają Sądowi merytoryczną weryfikację wysokości i wymagalności dochodzonej pozwem należności, zarówno w zakresie wysokości należności głównej, jak i odsetek.

Zdaniem Sądu takim dowodem nie jest wyciąg z ksiąg rachunkowych banku dotyczący wierzytelności wobec dłużnika M. K., wynikającej z zawartej w dniu 14 maja 2008 roku umowy karty kredytowej.

Wskazać bowiem wymaga, że strona powodowa nie udowodniła, że wyciąg z ksiąg bankowych (k. 15) stanowi dokument mający moc dokumentu urzędowego, gdyż nie wykazała, że ów dokument został podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych Banku - w myśl art. 95 ust. 1 ustawy Prawo bankowe, na przedmiotowym dokumencie brak jest też czytelnej i oryginalnej pieczęci Banku. Podkreślić należy, że wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 marca 2011 r., w sprawie P 7/09 (OTK-A 2011/2/12), przepis art. 95 ust. 1 został uznany za niekonstytucyjny w zakresie, w jakim nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych banku w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, co znalazło następnie wyraz w nowelizacji tego przepisu poprzez dodanie do art. 95 ust. 1a o treści: "moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych

w tym przepisie w postępowaniu cywilnym" ustawą z dnia 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 613), która weszła w życie w dniu 20 lipca 2013 r. Argumentacja dotycząca charakteru i mocy dowodowej wyciągu z ksiąg bankowych znajduje potwierdzenie w ugruntowanym orzecznictwie jeszcze na gruncie art. 95 ust. 1 Prawa bankowego w brzmieniu sprzed powołanej nowelizacji (wyrok SA w Poznaniu z 17 lutego 2010 r., I ACa 89/10, LEX nr 628226), czego w odniesieniu do mocy dowodowej wyciągów z ksiąg bankowych jako dokumentów prywatnych nie zmienia nawet wskazana nowelizacja. Także w literaturze przedmiotu panuje zgodność co do tego, że wyciągi z ksiąg bankowych stanowią co najmniej dokumenty prywatne, niezależnie od poglądów, co do ich urzędowego charakteru (Zbigniew Ofiarski, Komentarz do art. 95 Prawa bankowego, Lex).

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd na podstawie 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2012 roku poz. 1376 z późn. zm.) w zw. z art. 6 kc orzekł jak w sentencji wyroku.

Z uwagi na niestawiennictwo pozwanego i niezajęcie przez niego stanowiska w sprawie, wyrok na podstawie art. 339 § 1 kpc jest orzeczeniem zaocznym.

Sędzia:

Sygn. akt I C 1413/14

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku zaocznego doręczyć pełnomocnikowi powoda
3. odpis wyroku zaocznego doręczyć pozwanemu wraz z pouczeniem o prawie, sposobie i terminie wniesienia sprzeciwu

2014.09.30.